

Finansminister har nu styret Landet i en lang Mærcke og har haft det Held at have mange Penge i Kassen at styre med. Men Pengene ere nu borte, og den ærede Finansminister staar med en omtrent tom Statskasse, samtidig kommer han og hans Ministerium til os og forlanger store aarlige Udgifter til Militærvæsen o. s. v., Udgifter saa store, at hvis vi vedtog dem — og det maa jo være det bedste Ministeriet kunde ønske sig, siden det foreligger disse Forslag — vilde ikke alene det Overskud, den ærede Finansminister præsenterede os, straks være væk, men i Løbet af et Par Aar, vilde den Smule Kassebeholdning, der er tilbage, ogsaa være opspist. Hvad har den ærede Minister da at byde paa? Hvormed vil han dække disse Udgifter. Det er ikke alene de militære Forslag, jeg taler om. Den ærede Finansminister er ikke blind for, at ogsaa paa andre Omraader stilles der betydelige Krav af hans Ministerium til Statskassen, og nu ere Forholdene saaledes, at man kan være vis paa, at hvad der end kommer ud af Agravbevægelsen, saa vil der fra den Side blive stillet Krav til Statskassen og det ivrige Krav, og disse Krav vil Finansministeren ikke være stærk nok til at modstaa. Hvor skulle Pengene komme fra? Det sker jo dog i andre Lande, ser man, at naar Budgettet forelægges til første Behandling, staar Finansministeren frem, og fortæller noget om sit Syn paa Landets finansielle Tilstand, og noget om sin Opfattelse af, hvorledes Pengene skulle staves til Beje, og af, hvorledes Skatteforholdene skulle ordnes i Landet, men her, naar Finansministeren ved Finanslovens første Behandling bliver spurgt om sin Mening i saa Henseende, værdiger han ikke Spørgeren et Svar derpaa. Nu kunde jeg have lyst til igen i Dag at spørge den ærede Finansminister om, hvorledes han tænker sig de finansielle Tilstande ordnede her i Landet, hvorledes han tror, at Pengene skulle staves til Beje, for at de Krav kunne opfyldes, som i en nær Fremtid ville blive stillede til Statskassen. Jeg tænker herved ikke alene paa de Krav, som han og hans Ministerium vil stille — jeg føler mig overbevist om, at de Krav, som Ministeriet stiller navnlig i militær Retning ikke saa let ville blive opfyldte — men paa de Krav, som i den nærmeste Fremtid andet Steds fra ville komme frem. Hvorledes tænker den ærede Minister sig, at disse Krav kunne blive opfyldte? Mit Spørgsmaal gaar altsaa tort og godt ud paa: Hvorledes tænker den ærede Finansminister sig, at Pengene skulle kunne staa til til de Reforme, som han og hans Ministerium ønsker frem-

mede, og dernæst, hvorledes tænker den ærede Finansminister sig, at den finansielle Tilstand skal ordnes her i Landet, for at vi kunne imødekomme de berettigede Fordringer fra Landbruget og andet Steds fra, som ville komme frem i den nærmeste Fremtid?

Finansministeren (Estrup): Det beror selvfølgelig paa den ærede Formand, om han vil se, at der til Forhandlingen om det her foreliggende Lovforslag tillige knyttes en Fortsættelse af første Behandling af Finanslovsforslaget for næste Aar. Det var det, det ærede Medlem opfordrede til. I Forventning om, at den ærede Formand vil have en lille Smule Taalmodighed paa dette Punkt, skal jeg dog svare det ærede Medlem med to Ord. Ganste vist er det Sædvane, at en Finansminister, naar han, som saa hyppig er Tilfældet, maa forelægge et Finanslovsforslag, som viser en Underbalance, tillige udtaler sig om, hvorledes en saadan Underbalance skal dækkes. Naar derimod en Finansminister forelægger Finanslovsforslag, som vise Ballance eller Overskud, da er det ikke, saa vidt mig bekendt, sædvanligt her eller andet Steds, at Finansministeren ledslager saadanne Forslag med en financierel Udtalelse om, hvorledes eventuelle ny, store Udgifter skulle kunne dækkes. End hyderligere vidtgaaende vilde Fordringen være, naar Finansministeren ikke blot skulde gøre Rede for, hvorledes Midlerne skulde komme til Stede under visse Eventualiteter, f. Eks. at man enedes om visse Reformforslag, forelagte af Regeringen, der kostede Penge, men han desforuden skulde gøre Rede for, hvorledes Pengene skulde komme til Stede lige over for Reforme og Lovforandringer, som blive paataente af ærede Medlemmer af Repræsentationen. Jeg tror ikke, at nogen Finansminister i noget Land i Verden nogen Sinde har godkendt en saadan Fordring.

J. C. Christensen: Lad det sidste være; men det er dog sikkert, at jeg ogsaa har læst om Finantsministre, der have forelagt Budgetter og ved den Lejlighed have udtalt sig om, hvorledes de tænkte sig Pengene stavede til Beje til de store Reformforslag, som deres Ministre samtidig lagde frem. Nu er det klart, at de øvrige Aar, hvor denne Finantsminister har forelagt Finanslovsforslag, som have vist Underkud, har han meget let kunnet udtale sig om, hvorledes disse Underkud skulde dækkes, idet han har kunnet henvise til Statskassen, til Kassebeholdningen. Men denne Henviisning vil næppe staa til nu længere. Naar derfor det høje Ministerium forelægger for os Fi-